

gøre for at komme ind og bekæmpe den organiserede kriminalitet.

Det er jo et faktum, at netop den organiserede kriminalitet er så tæt og så lukket et miljø, at det er umuligt for politiet – i hvert fald stort set umuligt for politiet – at komme ind i miljøerne og få gjort noget ved det. Og stadig væk mangler vi fra hr. Elmquists side nogle svar på, hvad det så er, hr. Elmquist vil.

I modsætning til hr. Elmquist havde fru Margrete Auken en række konkrete bud på, hvad det var, SF gerne ville, og hatten af for det. Der fik vi nogle klare meldinger om, hvad SF gerne vil være med til, og det kan man så arbejde konstruktivt videre med. Fint nok!

Men alligevel må jeg sige til fru Margrete Auken: Meget af det, som SF gerne vil være med til, er, når først forbrydelsen er opdaget, når den er opklaret, og vi står i retten. Så kommer SF ind på banen med vidnebeskyttelse, og bandemedlemmer skal ikke have adgang til retslokalet osv. Det er jo først, når forbrydelserne er opklaret. Hvad skal vi gøre for at få opklaret forbrydelserne? Hvis vi ikke kan få forbrydelserne opklaret, så er det jo sådan set ligegyldigt, hvad vi laver af foranstaltninger i retten, for der er alligevel ikke nogen, der kommer derind.

Må jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen: Jo, grænsekontrol er sandelig en vigtig funktion i bekæmpelsen af narkotika; men det er en illusion at tro på, at vi – selv hvis alle vi danskere så stiller os skulder ved skulder ved den danske tyske grænse og hele vejen rundt langs med kysten – kan forhindre, at narkotika bliver smuglet ind i Danmark, og derfor er man nødt til at gøre noget mere end bare grænsekontrol. Man er nødt til at gå ind og se på, hvem det er, der køber, og hvem det er, der sælger, og hvordan varerne flyder rundt i landet. Det er man nødt til ud over grænsekontrol. Grænsekontrol er ikke nok i sig selv.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg bemærker mig, at fru Margrete Auken er blevet eftersnakker af hr. Bjørn Elmquist og nu kalder Det Konservative Folkeparti og Venstre for højrefløjen. Det skal være fru Margrete Auken vel undt.

Men jeg vil godt spørge om en enkelt ting. Jeg forstår på fru Margrete Auken, at hvis ikke man lytter til de af fru Margrete Auken udpegede eksperter, så tænker man på egne fordele, som

fru Margrete Auken for et øjeblik siden sagde heroppefra.

Jeg vil gerne have, at fru Margrete Auken uddyber: Hvad er det, der er til forslagsstillernes fordel, fordi vi fremfører de synspunkter, der er vores grundholdning? Er det rockerne, der altid stemmer SF, eller er det det sædvanlige grundsynspunkt hos fru Margrete Auken, at for fru Margrete Auken er det, der er værre end døden, dette, at andre tillader sig at have en anden holdning?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Hr. Tom Behnke siger, at jeg undlod at komme ind med konkrete bud på handlingsplanen. Jeg svarede simpelt hen på det spørgsmål, som hr. Tom Behnke stillede, og hæftede mig ved, at der var et konkret spørgsmål om handlingsplanen til SF og Enhedslisten, og derfor brugte jeg ikke min korte bemærkning til det.

Men jeg har tilkendegivet det ved udelukkelsesmetoden, vil jeg sige, ved at angive de punkter i den 15-punkts-handlingsplan fra arbejdsgruppen, som vi ikke vil kunne sige ja til. Og det var de civile agenter, det var de anonyme vidner, og i det omfang det ligger og lurer i baggrunden – jeg siger ikke, at det står der direkte, men vi har noteret os, at det ligger og lurer i baggrunden – var det den hemmelige ransagning, og vi har meget stor skepsis vedrørende den omvendte bevisbyrde, fordi det er et kolossalt vigtigt princip; man rokker ved alt, der handler om, at al begrundet tvivl skal komme den tiltale til gode. Det er virkelig principper.

Så nu vil jeg sende den tilbage til hr. Tom Behnke og sige: Han svarede jo så til gengæld ikke på mit spørgsmål om at nævne bare ét konkret eksempel, hvor hr. Tom Behnke vil sige, at balanceafvejningen, hensynet til fundamentale retssikkerhedsprincipper, fører til, at man siger nej til at tillade bestemte efterforskningskridt for politiet. Bare ét eksempel, hr. Tom Behnke?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg ved ikke, om det nytter at prøve at sige tingene til fru Birthe Rønn Hornbech igen, for hun hører altså ikke efter. Det var fordomme, jeg talte om, ikke fordele. Jeg sagde, at man henholdt sig til sine fordomme.

Så siger jeg: Jamen jeg synes, det er godt med forskning, og jeg henviser så til universitetet. Vi kunne også tage andre. Jeg tror, at fru Birthe